

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

ikke sin Forklaring i, at vi har drevet Sabotage eller Agitation derimod, men saa ligger det i, at de har vist sig at være upraktiske, og vender jeg tilbage til de Oplysninger, som foreligger i det før nævnte Udvalg, ser man jo ogsaa, at Kommunerne rundt omkring i Landet, hvor de er spurgt om, hvilke Arbejder de vil iværksætte og paa hvilke Vilkaar, kun i meget ringe Tal erklærer sig for at kunne gaa med til Nødhjælpsarbejder.

Men en Ting bør jeg omtale, som vi har ment for vort Vedkommende absolut at maatte knytte til Bestemmelsen i den Forbindelse, det her drejer sig om. Jeg tror, det vil vise sig, at jeg faar Ret i, at man, selv om alt gaar nok saa godt, ikke vil være i Stand til i denne Vinter at tilvejebringe Arbejde i et saadant Omfang, at der kan være Tale om en nogenlunde normal Beskæftigelse af de arbejdsløse. Uden at kunne angive noget ganske bestemt er jeg tilbøjelig til at antage, at man maaske kan naa op til at anvise arbejdsløse Familieforsørgere 3 Dages Arbejde pr. Uge. Den i Øjeblikket gældende almindelige overenskomstsmæssige Løn er vistnok 98 Ø. pr. Time, og det vil med en Arbejdsdag paa 8 Timer kunne give et Beløb af 7 Kr. 84 Ø. pr. Dag. Da jeg regner, at det Antal Arbejdsdage, der kan blive for den enkelte, som før nævnt ikke vil overstige 3, kan det kun blive en Fortjeneste pr. Uge paa 23 Kr. 52 Ø.

Hvis det virkelig lykkes at tilrettelægge Forholdene saaledes, at de flest mulige Familieforsørgere skulde være i Stand til at faa 3 Dages Arbejde pr. Uge og derigennem en Fortjeneste paa 23 Kr. 52 Ø., kan jeg ikke erkende, at der skulde kunne være nogen som helst Rimelighed i, at man ved Udbetalingen af de 23 Kr. 52 Ø. skulde tilbageholde 15 pCt. Hvis jeg regner med, at saadanne arbejdsløse Familieforsørgere gennemsnitlig har, lad mig sige, 2 Børn — jeg sætter det ikke højere, for saa ved jeg, at jeg ikke har foretaget nogen agitatorisk Vurdering — vil det altsaa sige, at for disse 4 Personer bliver der, naar de skal leve af de 23 Kr. 52 Ø. i 7 Dage, 3 Kr. 36 Ø. pr. Dag eller 84 Ø. pro persona om Dagen.

Jeg synes ikke, der kan være nogen som helst Mening i — og det vil man heller ikke kunne forstaa i Kommunalbestyrelserne, man vil krympe sig ved det —, at gaa til at foretage en Nedsættelse af disse beskedne Beløb. Jeg synes ikke, at det Spørgsmaal, der rejser sig, er, om der

skal ske Fradrag. Nej, det Spørgsmaal, der rejser sig, er, om det virkelig skulde kunne ventes, at en arbejdsløs, hans Hustru og 2 Børn til Husly, Brændsel, Føde, Skatter o. s. v. skulde kunne klare sig med et saa beskedent Beløb.

For at undgaa dette pinlige har vi fra vort Partis Side indsat den paagældende Bestemmelse i Forslaget. Jeg beder erindret, at i den tidligere Lov var der et Alternativ: man kunde enten gaa til en nedsat Arbejdstid eller, hvis man vilde beholde Arbejdstiden som normal, afkorte et Procentbeløb. Nu er Stillingen jo den, at saaledes som Loven af 1. Juli 1927 er, kræves der 15 pCt.s Afkortning i alle Tilfælde, og det har jeg ikke syntes vilde være rimeligt her, hvor vi staar i en Situation, da der skal tilvejebringes Foranstaltninger og bør tilvejebringes Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden. Jeg har derfor ment, at saafremt den normale Arbejdstid nedsættes til ikke at overstige 36 Timer pr. Uge, skal til Gengæld Bestemmelsen om de 15 pCt. udgaa.

Endelig er der i § 5 foreslaaet, at der skal stilles til Raadighed for de Erhverv, der er knyttet til Byggevirksomhed, et Beløb paa indtil 7 Mill. Kr. Stillingen er jo den, at Statsboligfondens Virksomhed er ophørt, og endvidere, at Byggeriet, stort set, ligger stille saa godt som overalt. Jeg tror derfor, det vil være højst fornødent, at man fra Statens Side stiller et Beløb som det nævnte til Raadighed, for at der skal være Mulighed for, at der kan komme Gang i Byggeriet. Det er paakrævet baade af Hensyn til Beskæftigelsen for de paagældende Erhverv og af Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse pege paa en Udtalelse, der fandtes i Bladet „København“ den 20. Oktober i Aar. Det var Hr. cand. polit. Svend Nielsen, Sekretær i Bolignævnet, der netop i Forbindelse med Ophøret af Statsboligfondens Virksomhed fremsatte en Udtalelse, der gaar ud paa, at uagtet Byggepriserne er kommet ned paa 164, medens det almindelige Pristal er 176, skønner han, at alt tyder paa, at der med Ophøret af Statsboligfondens Virksomhed vil indtræde en Standsning i Byggeriet, og da navnlig, fremhæver han, i det høje Byggeri.

Det er en Ting, som jeg synes, det er værd for ærede Medlemmer at bemærke. Det er jo saaledes, at denne Lovgivning vedrørende Boligbyggeriet mange Gange bliver taget som et Udtryk for Krigstiden, som noget, der alene har Tilknytning til